

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P. K. O. Nr. 151.100.

200.000 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesiecznie Mk. 5,000.000. z odnoszeniem do domu Mk. 5,300.000. Zamiejscowa Mk. 5,300.000. Zagranicą Mk. 10,000.000

Nr. 47 — Rok VII.

Kraków, Środa 27 lutego 1924 r.

Red. naczelny ANTONI KRZYWY

KALOSZE I ŚNIEGOWCE

Oryg. szwedzkie „Tretorn” najtańsze źródło nabycia

L. STEIGLER (Del-Ka)

KRAKÓW, RYNEK GL. 1

Groźne niebezpieczeństwo.

Sprawa ustroju samorządowego dla miast i wsi. — Co się stało na posiedzeniu Sejmowej Komisji administracyjnej. — Czego chce lewica i przed czym musimy się bronić.

Kraków, 26 lutego.

Rząd przed kilkoma dniami wniósł do Sejmu projekt ustaw samorządowych, a mianowicie: o gminie wiejskiej i ordynacji wyborczej do rad wiejskich gmin, o ustroju miast i ordynacji wyborczej do rad miejskich, o samorządzie powiatowym i ordynacji wyborczej do sejmików powiatowych. Projekty te opracował jeszcze rząd większości polskiej, a gabinet pana Grabskiego przedłożył je tylko Sejmowi, równocześnie zaznaczając, że nie będzie bronił zasad i podstaw tych projektów. To znaczy, że większość Sejmu będzie decydowała zupełnie swobodnie o przyszłym ustroju samorządów w Polsce, a rząd nie będzie na Sejm wywierał żadnego nacisku i stawiał kwestji zaufania nawet wtedy, gdyby Sejm zmienił projekty wniesionych ustaw samorządowych w ten sposób, żeby to groziło szkodliwymi następstwami dla Państwa Polskiego.

Trzeba bowiem sobie jasno zdawać sprawę, że ustrój samorządowy jest również ważny, jak uchwalona przez poprzedni Sejm Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Sprawność samorządów, ich charakter gospodarczy i narodowy, ich zdolność do samodzielnego życia finansowego — stanowić będą o sile i potęgę całej Polski. Zły ustrój samorządowy w Polsce może nie tylko wprowadzić chaos w życie tak różnych organizmów społecznych, jakimi są gminy i powiaty, ale także może spowodować rozstrój w całej Rzeczypospolitej. Złe pomysły ustrój samorządowy może znaczne części Polski oddać w ręce naszych wewnętrznych wrogów, a w innych częściach władzę powierzyć ludziom, którzy nie potrafią jej dla pożytku samorządu i Państwa sprawować.

Dnia 19 lutego Komisja administracyjna w Sejmie wyznaczyła referentów tych ustaw. Dzięki przesowi Thuguttowi wszystkie referaty otrzymały posłowie lewicy, a przez to projekty ustaw ulegną wielkim zmianom, albowiem wiemy o tem, że lewica w myśl swoich doktryn nie będzie się liczyła z niebezpieczeństwami, jakie mogą zagrozić Polsce. Lewica dla względów także demagogicznych będzie dążyła do rozszerzenia kompetencji ciał samorządowych, jak i nadania mu takich ordynacji wyborczych, które będą wprawdzie bardzo demokratyczne, bardzo liberalne i postępowe, ale które dezorganizują naszą administrację samorządową i osłabiają naszą spójność państwową. A może się to łatwo stać, ponieważ po secesji Bryła obóz narodowy nie posiada w Sejmie większości.

Jak widzimy, Polsce zagraża wielkie niebezpieczeństwo i dlatego społeczeństwo musi czuwać, a opinja publiczna musi się ujawnić w tej sprawie bezwzględnie i jasno. Sejm jest czuły na opinję. Wyraźnie ujawnionej opinji ulega także lewica, dlatego sformułujmy nasze zdanie i walczmy z ca-

Celny strzał w... pierś własnej żony.

W jednym z miasteczek południowo-zachodnich Czech miał niedawno miejsce straszny wypadek. Do miasteczka tego przyjechał prowincjonalny cyrk Bartmanna z Austrii, którego cłou stanowił celny strzelec Gruner, popisujący się strzelaniem do jabłka na głowie własnej żony.

W czasie przedstawienia, nie wiadomo z jakich przyczyn, czy zatrzęsła się ręka Grunerowi, czy też może działał w tym wypadku rozmyślnie, dośłał że kula zamiast jak zwykle przesyć jabłko na głowie młodej małżonki Grunera, ugodziła ją w pierś.

W cyrku powstał straszny popłoch. Rzucano się ku nieszczęśliwej, która zbluzgana krwią padła na ziemię. Na szczęście kula przebiła pierś, nie dotykając serca, tak, iż jest nadzieja utrzymania jej przy życiu.

Grunera niezbyt celnego strzelca aresztowano i zapewne dopiero szczegółowe śledztwo wyjaśni, co było przyczyną owego nieszczęsnego strzału.

lą energją o jego zrealizowanie.

O cóż nam chodzić powinno przy rozważaniu zasad projektów ustaw samorządowych? Przede wszystkim dbać powinniśmy o charakter narodowy, polski naszego Państwa. Dlatego językiem urzędowym w samorządzie musi być język polski. Tam, gdzie gminy są pod względem narodowościowym mieszane, do wewnętrznego urzędowania można dopuścić język większości, ale na zewnątrz językiem urzędowym musi być tylko język polski.

Pozatem ustrój samorządowy musi liczyć się z poziomem kulturalnym większej części ludności naszego Państwa i prawie zupełnym brakiem doświadczenia z urzędowaniem i administrowaniem. Dlatego władza wykonawcza samorządów wobec ciał obradujących i doradczych powinna być w pewnym zakresie swojego działania niezależna. Pozatem na ciała samorządowe należy patrzeć jako na organizmy natury gospodarczej i opieki społecznej i jaknajdalej usuwać od nich to wszystko, coby naruszało ten ich charakter. Lewica zaś chce także tutaj wysunąć momenty polityczne i zrobić samorzady jeszcze w większym stopniu jak dotychczas terenem walk politycznych i partyjnych. Lewica będzie zwalczała w projektach to

wszystko, co to uniemożliwia, względnie osłabia.

Główna batalja rozegra się o ordynacje wyborcze do poszczególnych ciał samorządowych. My jesteśmy zdania, że przede wszystkim przy wyborach do samorządów należy zerwać z systemem proporcjonalności i równości. Projekty ustaw ordynacji wyborczych do ciał samorządowych już są wyrazem tego poglądu. Proporcjonalność wyborów zabija zdolność do rozwoju samorządów w Polsce, a równość bezwzględna wyborów niweluje zupełnie zasługi, zdolności i wykształcenie. Dlatego projekty omawiane przekreślają zasadę proporcjonalności i wkraczają na drogę pluralności.

Nie omawiając szczegółów — zrobimy to innym razem — podkreślamy ogólnie sprawy najważniejsze i zwracamy uwagę na grożące nam niebezpieczeństwo. Czujność może niebezpieczeństwo oddalić a nawet zupełnie je usunąć. Tylko w tej sprawie, jak i w każdej innej, kierować się nam należy dobrem całego Państwa i celowością budowanego organu, a nie doktryną partyjną lub względami demagogicznymi.

Józef Petrycki, poseł na Sejm.

Socjaliści forsują w Polsce śluby cywilne.

Nad tą sprawą obradowała komisja sejmowa. — Bujdy na temat ślubów kościelnych. — Walka z religią. — Zdradzanie ludu i jego tradycji.

Kraków 26 lutego.

Na komisji prawnej rozpatrywano ustawę, jaka z komisji kodyfikacyjnej wylęła przez rząd do Sejmu. Ustawa miała ułatwić zastosowanie obowiązującego prawodawstwa o małżeństwie w poszczególnych dziedzinach. Różnie prawodawstwa małżeńskiego postanowiła komisja kodyfikacyjna nie zmieniać. Z wniesienia tej ustawy skorzystała lewica. Żydzi delikatnie milczeli, nawet gadatliwy p. Liebermann. Wyrezyli ich p. Marek, socjalista i p. Lypacewicz, thuguttowiec.

P. Lypacewicz puścił się na wywody historyczne i twierdził, że wogóle przed w. XVI ślubów w katolickim kościele nie było, dopiero sobór Trydencki 1548 r. je wprowadził. Przedtem tylko sobie przysięgano przed Bogiem wogóle, tak jak dziś w Ameryce. Dlatego trzeba i w Polsce takie ogólne tylko przyjąć, składać, to będzie dopiero postęp.

P. Marek starał się wykazać, że to będzie lepiej dla ludzi i państwa, jeśli w b. Kongresówce ułatwi się ten rodzaj ślubów.

Prócz tego jak najkategoryczniej kilkakrotnie występował p. Chelmoński w imieniu Zw. lud. nar. twierdząc, że klub nie zgadza się na wprowadzanie zmian na terenie b. Kongresówki co do ślubów małżeńskich dla katolików. Prócz tego pojawił go ksiądz Nowakowski twierdząc, że katolicy niech zawierają śluby po katolicku, a inni według własnych obrządków czy praw.

Tak się przedstawia sprawa faktyczna. Thuguttowcy i socjaliści głoszą wszędzie, że oni nie wojują z prawem, z obrzędem, z sakramentami, z wiarą, tylko z księżmi. Tymczasem w rozumieniu katolickim małżeństwo jest sakramentem, jest nie tylko zobowiązaniem prawnym, ale i obrzędem religijnym, nie tylko podlega pod prawo państwowe, ale i kościelne. Świadczyć trzeba, że powinni o tem wiedzieć wszyscy katolicy w b. Kongresówce, że wypieranie się walki z ideą katolicką przez socjalistów i thuguttowców jest fałszem i że na każdym kroku starają się te idee wyznaczyć poza życie. Zrobili to w Rosji przez rewolucję i oddali chłopów i robotników w podarunku żydom. Naodwrot — wyborcy thuguttowców i socjalistów przez swą głębię odbierają przez swych posłów narodziłemu polskiemu prawu katolickiemu, ale skwapliwie porzucają żydów! Na wiecach ci panowie, co chcą być obrońcami chłopów, nie ośmielają się ani słówkiem wspomnieć, że chcą obnąć dek religijny z życia socjalnego ustąpić, bo lud nie chciałby ich słuchać — ale za plecami tego ludu zdradzają jego wiarę, dążenia i tradycje. To się nazywa postęp, to jest demokracja, to jest ludowość! Nie dziwne, że nawet p. Lypacewicz uciekał się do fałszowania historii, bo przecież wiedział, że tylko nieuki lub beczurkowicze mogli mu uwierzyć, czelność w niektórych ludziach niema granic, ale żeby właśnie w imieniu chłopów ten prawdziwy mieszcuch, co prawdopodobnie nie odróżniłby łożyn kartolanych od tataraku, miał uszczęśliwić tego chłopów ślubami cywilnymi — tego zawiele! Wobec zgłoszenia

przez p. Chelmońskiego wniosku mniejszości sprawa się przeniesie na plenum. Szkoda, że znów brakowało niektórych posłów z Ch. D., gdyż w sprawach katolickich wobec mafji socjalistyczno-thuguttowej nie wolno lekceważyć niezego.

Polska pod prepiertem złego płacenia długów!

Oskarża nas o to Anglja. — Winni są mali fa brykanci łódzcy. — Co na to Rząd?

Łódź w lutym.

Angielskie towarzystwo „Association of Export Merchants of Raw Materials and Jars“ ogłosiła w prasie angielskiej a następnie przesała polskiemu związkowi przemysłowców bardzo ostry list, który wywołał dla Polski bardzo nieprzychylnie nastroje. Zarzuca się nam całkiem krótko: niesolidarność i naciąganie.

Jest to zwłaszcza szkodliwe w okresie, gdy prasa angielska szeroko rozpisuje się o raporcie Hiltona Younga, który dla Polski stawia pomysły horoskopy.

Dlatego też pragniemy wskazać gałęzie produkcji włókienniczej, na których niewłaściwość w płaceniu winno być zwrócić uwagę związek włókienniczy w państwie polskim i przez wywarcie odpowiedniego nacisku, zapobiec niesolidnemu prowadzeniu interesów szkodliwemu ogółu przemysłu. Są to zresztą fakty notoryczne, na które wskutek niedoocenia ich ważności nie zwrócono należytej uwagi.

O przedłużenie mandatu prezydenta Rady Portu w. m. Gdańska.

Warszawa. (Tel. od wł. koresp.).

Jak się dowiadujemy, rząd polski oraz senat w. m. Gdańska podjęli wspólną akcję o przedłużenie mandatu p. de Reynier — pułkownika służby szwajcarskiej, który jest prezydentem Rady Portu. Sprawa ta ma być rozpatrywana i zdecydowana przez Radę Ligi Narodów na posiedzeniu dnia 10 marca br.

Fatalnie płacą akcyjne tkalnie wełniane, które ciągały nadmierne zobowiązania. Nawiązywały one nawet stosunki z bradfordzkimi eksporterami przędzy, którzy dotychczas z Łodzią mało pracowali, gdyż u starych dostawców nie mogli dostać nieproporcjonalnych do ich siły finansowej kredytów. Otóż przedewszystkiem te firmy bradfordzkie były inicjatorami listu, który został wysłany, wobec bezczynności związku, który nie dorósł do współdziałania z rządem, w ciężkim czasie, gdy chodziło o zdobycie kredytów zagranicą. Nie do wybaczenia są zamiedbania w tej dziedzinie, gdyż skutki ich odbijają się na poleceniu zaufania do solidności płatniczej polskich sfer gospodarczych.

Jak na przyszłość zapobiegać temu, winni zdecydować ci, którzy ponieśli straty moralne i materialne. Do ich rzędu, prócz całego przemysłu łódzkiego, zalicza się również rząd polski, któremu, w ciężkiej chwili zdobywania kredytów zagranicą, kładzie się pod nogi... klody.

Sensacyjne aresztowania w komisariacie

ze spekulacją walutową w Warszawie.

Warszawa. (Tel. od wł. kor.).

Wczoraj odwiedził ministra spraw wewnętrznych oraz komisarza rządu pos. Wiślicki z klubu żydowskiego i odbył z nim dłuższą konferencję, w toku której zwrócił uwagę na nadużycia, dokonywane w komisariacie dla walki ze spekulacją walutową.

W wyniku konferencji zostało zarządzone z polecenia komisarza rządu dochodzenie śledcze, poczem

aresztowanych zostało dwóch funkcjonariuszy komisariatu, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że dopuszczali się nadużyć przy rewizjach, przeprowadzanych u kupców i przemysłowców.

Aresztowani, byli sekretarzami komisarza walutowego, a nazywają się: Müller i Lataniec.

Szczegółów nie można na razie ogłaszać, gdyż śledztwo znajduje się w toku.

Groźba wylewu Wisły.

Kraków, 26 lutego.

Z Warszawy donoszą: Lód na Wiśle z powodu mrozów dochodzi do metra i więcej grubości, zachodzi więc obawa powstania zatatorów. Zatory te mogą spowodować wylew rzeki i co za tem idzie zatopienie brzegów, gdzie są nagromadzone zapasy drzewa, budulca, faszyn, kotłów i narzędzi dla robót regulacyjnych.

Wobec tego dyrekcja wydziału wodnego w Warszawie poleciła ponownie przedsięwziąć środki bezpieczeństwa, aby nie ucierpiały brzegi w niskich miejscach.

Obmyślane są środki od naporu lodów i dla zabezpieczenia statków w miejscowościach, gdzie obecnie się one znajdują, a więc w Puławach, Warszawie, Krakowie, Radziwiu pod Płockiem oraz Toruniu, gdzie statki pozostały do naprawy.

Przygotowane są nasypy, worki, faszyny i kołki, aby uniemożliwić zatopienie nizin.

Nad brzegami Wisły utrzymywane są dyżury dzienne i nocne.

Zaangażowana jest wielka ilość robotników nadbrzeżnych oraz pobliskich okolicznych mieszkańców, którzy czuwają nad powierzchnią i stanem Wisły i będą zmobilizowani w razie potrzeby, aby uchronić okolice od szkody i strat.

O czujności i powiadomieniu ludności przesłano odezwy do starostw.

Statki-lodolamacze pracują obecnie bardzo intensywnie. Czołowe statki-lodolamacze: Drwęca, Brda i linjowe: Czarnowody, Montawa, Ferze i Wrobnia, łamiąc lody, doszły już do Bydgoszczy. Za kilka dni oczyszczą Wisłę aż do Torunia.

Oczyszczanie Wisły w dolnym biegu podzielono na dwie części: za jedną płaci Gdańsk, a za drugą my. Prócz statku Brdy, gdzie pracuje załoga polska, wszędzie na innych statkach są i pracują Niemcy.

Zmiany w organizacji Gł. Urzędu likwid.

Warszawa. (Tel. od nasz. kor.).

Ostatni „Monitor Polski“ zamieszcza rozporządzenie ministra skarbu w sprawie częściowej zmiany organizacji Głównego Zarządu likwidacyjnego.

Decyzji ministra skarbu zastrzeżone zostały następujące sprawy: główne wytyczne polityki rozrachunkowej, odszkodowań i likwidacyjnej, projekty ustaw i rozporządzeń, sprawy skierowane do Sejmu i Senatu, do prezydenta Rzeczypospolitej, do prezydenta ministrów, wnioski na Radę ministrów, wreszcie sprawy nominacji i zwalniania urzędników zwyczaj 7 stopnia służbowego. Sprawy niezastrzeżone decyzji ministra rozstrzyga i nadaje przez Głównego Urzędu likw., który dysponuje kredytami, preliminowanymi w budżecie Głównego Urzędu likwid.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 23 lutego.

Redukcja biuralistek w biurach wojsk.

Warszawa. (Tel. od nasz. kor.).

Jak się dowiadujemy, min. Sikorski polecił przeprowadzić w Min. spr. wojsk. daleko idącą redukcję sił żeńskich pomocniczych. Miejsca panien biurowych mają otrzymać zdolni do pomocniczej służby biurowej inwalidzi tak oficerowie jak i szeregowi.

Nowy delegat polski do Ligi Narodów.

Warszawa. (Tel. od wł. kor.).

Dzisiaj rano odbył były minister spraw zagranicznych Sapieha konferencję z premierem Grabskim. Podobno b. min. Sapieha ma zostać stałym delegatem Polski do Ligi Narodów.

Wykluczenie posła z klubu Ch. D.?

Warszawa. (Tel. od wł. kor.).

Sekretariat Klubu chrześcijańsko-demokratycznego zawiadamia, że na podstawie uchwały Klubu pos. ks. F. Dachowski został wykluczony z Klubu z dniem 1-go marca.

Ks. Dachowski był reprezentantem jednego z okręgów wielkopolskich. Szczegóły wykluczenia dotychczas nie są znane.

Aresztowania komunistów.

Dotadnie wyniki 14 rewizji wśród komunistów łęczyckich.

Łęczyca w lutym.

Specjalne organa policji łódzkiej dokonały rewizji i aresztowań wśród członków organizacji komunistycznej w Łęczycy.

Dokonano ogółem 14 rewizji, przy czem znaleziono wiele dowodów obciążających.

W rezultacie aresztowano Teofila Ptaszyńskiego, Józefa Błaszczyka, Andrzeja Rytczaka, Adama Zajęzkowskiego, Stanisława Zakrzewskiego, Franciszka Bernackiego, Marjana Jakutowicza, Jędrzej Muszyńską i Marcina Łukaszewskiego.

Aresztowanych przywieziono do Łodzi do urzędu śledczego, a po przesłuchaniu przekazani zostali sądowni.

Zasady państwowej polityki szkolnej.

Kraków, 26 lutego.

Naród polski, który w swoim rozwoju historycznym wykazał wielkie uzdolnienie w tworzeniu własnego systemu edukacyjnego, znalazł się po uzyskaniu niepodległości w trudnych warunkach. Wielkie zaniedbanie w okresie niewoli z winy państw zaborczych, spowodowało, że w zjednoczonej Polsce znalazły się tereny o bardzo rozmaitym poziomie kulturalnym oraz różniczkowanie narodowo-kulturalne, zwłaszcza na kresach.

To też zadaniem powołanych czynników: parlamentu, rządu i społeczeństwa jest obecnie ustalenie zasad polityki oświatowej w taki sposób, by odpowiadała ona ogólnym celom i dążeniom narodu i Państwa Polskiego. Konstytucja nasza daje nam pewne podwaliny do tej budowy. Zmusza ona rodziców do wychowania dzieci na prawych obywateli Ojczyzny i zapewnienia im conajmniej początkowego nauczania w zakresie szkoły powszechnej. Dla umożliwienia rodzicom tego, wprowadziła Konstytucja bezpłatność szkoły państwowej i samorządowej. Wreszcie uznała nauczanie religii dla dzieci do 18 roku życia za obowiązkowe.

Najogólniejsze momenty polityki oświatowej Państwa są następujące:

Szkola wszelka, a w szczególności publiczna w Państwie Polskim musi być czynnikiem unifikacji wewnętrznej duchowej, której rezultatem powinien być nowy typ obywatela Rzeczypospolitej, miłującego ją i za jej wielkość i siłę odpowiedzialnego.

System wychowania publicznego opierać się musi na polskich tradycjach i polskiej kulturze. Zasady i metody wychowania uwzględniać muszą dzisiejsze wymogi życia i potrzeby Państwa i narodu polskiego.

Z tych względów należy w ustawodawstwie szkolnym, które ma być opracowane, ustalić jednolity system szkolny, a zatem odrzucić żądania autonomii kulturalno-narodowych.

Publiczna szkoła ma być z ducha państwopolską; w szkole tej mogą być uwzględnione interesy, które mniejszościom zapewnią traktat wersalski i Konstytucja, t. j. ułatwienie nauczania w ich języku ojczystym.

Należy dążyć do planowego rozbudowania poszczególnych typów szkół, odpowiednich do potrzeb Państwa.

Podstawą powszechnego nauczania powinna być 7-klasowa szkoła powszechna, na której ko-

ńczyć będzie swe wykształcenie około 90 procent obywateli.

Ustrój tej szkoły ma być taki, by dając odpowiednie przygotowanie do życia obywatelskiego, szerokim masom umożliwiała ona przechodzenie do szkół średnich ogólnie-kształcących i zawodowych, zależnie od uzdolnienia dzieci.

Szkolnictwo średnie ogólnie-kształcące powinno być dostępne tym jednostkom, których uzdolnienie daje gwarancje, że podążają jej programowi, przygotowującemu umysły do studiów wyższych.

Polska zwrócić musi uwagę na odpowiednią rozbudowę szkolnictwa zawodowego wyższego i średniego. Szkolnictwo to ma nam stworzyć fachowych ludzi we wszelkich dziedzinach życia, tudzież stan mieszczański polski, a zatem unarodowić miasta.

Szkolnictwo wyższe rozwijać ma naszą naukę i przygotowywać inteligencję zawodową, kierującą życiem kulturalnym narodu.

Na pierwszy plan wysuwają się następujące braki: około 1 i pół miljonów dzieci w wieku

szkolnym nie uczęszcza do szkoły, szkół średnich rządowych w b. zaborze rosyjskim mamy zamało. Rozwiązać musimy wielki problem budowy szkół (potrzeba nam dla szkół powszechnych 80 tysięcy sal szkolnych). Do pracy nad budową szkolnictwa, administracja szkolna musi być sprężysta i opierać się na zasadzie odpowiedzialności.

Współdziałanie społeczeństwa w pracy tej odbywać się ma na terenie samorządów i w organizacjach społeczno-oświatowych. Te ostatnie muszą się zająć głównie oświatą pozaszkolną, której Państwo na siebie brać nie może.

W życiu nowej Polski wybitną rolę odegrać ma nauczycielstwo. Państwo nasze musi stan nauczycielski otoczyć należyłą opieką, zapewniając mu należyte warunki życiowe i prawno-służbowe, dbając o jego wysoki poziom fachowy i moralny. Rząd musi czuwać nad tem, by nauczycielstwo oddać się mogło należycie swej roli właściwej, dalekiej od wprowadzenia do szkoły walk politycznych, społecznych i narodowościowych. Należy wreszcie w Polsce rozwiązać należycie problem urzędowania kobiet, uwzględniając zadania kobiety w rodzinie i Państwie.

Jan Kordecki, poseł na Sejm.

Jak się niszczy haniebnie Skarb Państwa.

Rząd wydzierzawia walcownię miedzi za 100 tysięcy marek! — Kontrakt nie zerwany przez rząd mimo, iż ustalono niszczenie majątku państwowego. — Inne tajemnice.

Kraków, 26 lutego.

Goniec Krakowski poruszał dyktando sprawę haniebnej dzierżawy walcowni miedzi w Osinach ze szkołą Skarbu Państwa. Sprawie tej poświęca obecnie uwagę Łódzki Rozwój, w którym czytamy takie skandaliczne rewelacje:

Dnia 1 października 1920 roku rada min. handlu, oczywiście neutralny, Schwander, wypuścił w dzierżawę Osiny drugiemu współwyznawcy, Brabanderowi, za sumę, aż

100.000 marek rocznie, płatnych z dołu!

Co znaczyła dla Brabandera te 100.000, niech posłuży fakt, iż za krowę, która pada się na pastwisku pod walcownią Osiny, pobierał Brabander w 1923 r. 100.000 marek, a miał ich 50 do 70 sztuk.

W umowie z rządem polskim zastrzeżono wyraźnie, iż Brabander ma prawo jedynie do walcowni miedzi, tymczasem, dzięki pobłażliwemu oku opatrności z min. handlu i przemysłu, mógł się rządzić, jak szara gęś w całym majątku... za owe 100.000 marek.

Umowa kończyła się dnia 1 października 1923 roku. Dzięki wpływowi pana Brabandera otrzymał on przedłużenie prowizoryczne na 3 miesiące, a obecnie

ma on nadal przedłużony termin, i będzie siedział prawdopodobnie dotąd, dopóki będzie chciał.

Wprawdzie pan Schwander, jego opiekunem duch z min. handlu i przemysłu, dostał dymisję, czy też urażony, sam odszedł, następcą jego mianowano p. Hanschilla, też Polaka, moższowego wyznania. Jak z powyższego wynika... jest wśród urzędników min. handlu i przemysłu w czem wybierać!

Owóż, dzięki poparciu owych to czynników, Brabander pozostaje pomimo, iż śledztwo ustaliło, iż

1) Brabander rozebrał bezprawnie budynek 60 razy 30 łokci, przeznaczony na łaźnię.

2) Rozebrał dom spalony dla robotników.

3) Dach z blachy falistej, nad walcownią, rozebrał i sprzedał za 450.000 marek... płacąc 100.000... dzierżawy rocznie.

4) Zdemontował kompletnie walcownię mosiądzu, jakkolwiek z brzmienia kontraktu nie wolno było jej ruszyć.

5) Powymował szereg wentyli, pomp, rur, rusztów, stanowiących część integralną zakładu, naladował na wagony i sprzedał żydom w Łodzi. Świadcami

Z CAŁEJ POLSKI.

cięty od reszty Polski! — Rygory dla giełd zbożowych. — Podatki dochodowe za marzec. — Czas pracy w górnictwie powiększony.

W ubiegłą niedzielę Rada m. Łodzi zebrała się na uroczyste posiedzenie. Po przybyciu do gmachu Rady miejskiej dyrektora międzynarodowego biura pracy, Alberta Thomasa, przez Rady miejskiej, dr Bolesław Fichna zagał to specjalne uroczyste posiedzenie, mówiąc, że zwołane ono zostało, aby nadać zasłużonemu dyrektorowi międzynarodowego biura pracy, Albertowi Thomasowi, którego dnia tego gości miasto Łódź, obywatelstwo honorowe.

Następnie w dłuższym przemówieniu przez Rady miejskiej skreślił zasługi Alberta Thomasa, położone około organizacji i rozwoju międzynarodowego biura pracy. Przemówienie swoje przez Fichna zakończył słowami: „Panie Dyrektorze Alberte Thomas! Rada miasta Łodzi nadaje Ci najwyższy zaszczyt, jaki nadać może, a jakim jest obywatelstwo honorowe”.

Jak się dowiadujemy, grono Polaków w Chicago, skupiające się w Stowarzyszeniu Białaczy Pisma świętego, pragnąc przyjąć z pomocą najbiedniejszej ludności w Polsce, nie posiadającej przy obecnych mrozach odzieży i obuwia, zarządziło zbiórkę pośród swych członków i zgromadziło trzy wielkie skrzynie ubrań i butów, wagi około 300 kg. Ładunek z tym darem wysłany został do Polski. W Gdańsku jednak Polski Urząd Cłowy obłożył powyższą przesyłkę 200.000.000 marek opłaty celnej. Ponieważ Ministerstwo Skarbu, do którego zwrócono się w sprawie zwolnienia tej przesyłki od cła z tytułu jej przeznaczenia, odmówiło tego, skrzynie zostały odesłane z powrotem do Chicago. W związku z powyższym, przykrym incydem wniesiona została interpelacja sejmowa. Należy bowiem zaznaczyć, że ofiarodawcy narażeni byli na podwójne olbrzymie koszty transportowe.

Obywatelstwo honorowe dla p. Thomasa. — Skandal z darami dla najbiedniejszych. — Powiat od-
Podatki dochodowe za marzec. — Czas

Powiat Borszczów, jeden z większych w Małopolsce, bo liczący 72 gmin, graniczy dziś z jednej strony z Rosją sowiecką, z drugiej z Rumunią, a prowadząc z niemi znaczny handel, jest jednym z ważniejszych powiatów. Dlatego dziwić i oburzać musi obojętność, z jaką władze odnoszą się do tego szmatu ziemi. Brak telefonów i telegrafów — depesze w lecie przychodzą z opóźnieniami, w zimie wogóle nie przychodzą, bo o porwane druty telegraficzne nikt się nie troszczy. Goście niegdyś wzorowe, dziś pokryte są tyłu wyrwami, że bez uszkodzenia koni i wozu jeździć nimi niepodobna. Sieć kolejowa — wskutek niedbalstwa stani-lawowskiej Dyrekcji kolejowej — znajduje się w skrajnym zaniedbaniu, zasp śnieżnych od trzech tygodni nikt nie usuwa, a brudny pociąg ma tak fatalne połączenia, że w razie spóźnienia jednego pociągu trzeba na przesiadanie czekać całą dobę. W Borszczowie urządzono w swoim czasie inspektorat pomocy rolnej i biuro odbudowy. Całą zasługą pierwszego była rozprzedaż kilkudziesięciu starych koni i rozdawanie garnuszków blaszanych między osadników, drugie nie przyczyniło się do odbudowy ani jednego miasteczka, ani jednej wsi, mimo, że zajmuje całe apartamenty i zatrudnia cały sztab urzędników. Jak szkodliwe i niebezpieczne dla Państwa jest takie odgrózdzenie bogatego powiatu deskami od świata i zostawianie go na pastwę losu — nie trzeba chyba objaśniać!

Informują nas, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu zamierza wprowadzić do ustawy o giełdach zbożowo-towarowych nowy rygor, zezwalający na żądanie ujawniać nazwiska kontrahentów w tych transakcjach giełdowych, które uznane zostaną przez komisarza

giełdowego za fikcyjne. Rygor ten pozwoli na zwalczanie niezdrowych objawów transakcji giełdowych, które w ostatnich zwłaszcza czasach mają niejednokrotnie miejsce.

*

Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby pobór podatku dochodowego od wynagrodzeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej był w miesiącu marcu dokonany według skali dotychczasowej, a m. od 0,3—34,2 stopy procentowej. Potrącone kwoty mają być wpłacone do Kasy Skarbowej po dokonaniu potrącenia pod rygorem 5 procent kar za każdy dzień zwłoki.

Na konferencji w Min. pracy, odbytej dnia 23 bm. z udziałem pp. ministrów pracy oraz przemysłu i handlu w sprawie długości dnia pracy w górnictwie obecni byli przedstawiciele Zjednoczenia Zawodowego Polskiego i Robotniczych związków niemieckich. Przedstawiciele związków klasowych nie było. W rezultacie konferencji robotnicy zaakceptowali następującą propozycję rządu:

Czas pracy na dole przedłużony zostaje do 8 godzin brutto (przedtem 6), t. zn. włącznie ze zjazdem i wyjazdem.

Czas pracy na powierzchni zmianie nie ulegnie, mimo, że przedstawiciele przemysłu żądali przedłużenia i tego czasu do 10 godzin (z 8 g.).

Na podstawie tej umowy cena węgla zostanie obniżona o 20 proc., co łącznie z niedawną zniżką 30 proc. da łączny spadek cen węgla o około 45 proc., zaś dostarczenie taniego węgla podtrzyma produkcję w całym przemyśle krajowym i wywołać powinno ogólną zniżkę cen.

Przedstawiciele wymienionych organizacji robotniczych, jak nas informują, traktują to jako czasowe przedłużenie dnia pracy.

W Bułgarii wybuchła rewolucja komunistyczna

Ministrowie zamordowani, a król wywieziony?

Londyn. (Telegr. wł. „Gönce”).

Biuro Reutera donosi z Aten: Tutejsze dzienniki przyniosły wiadomość z Bułgarii, dotychczas z innej strony nie potwierdzoną, o rewolucji komunistycznej i o utworzeniu republiki. Król Borys miał zostać wywieziony na prowincję. Biuro Reutera zwraca uwagę,

że wiadomość ta nie została potwierdzona.

Wedle tych samych wiadomości premier Cankow i kilku ministrów zostało zamordowanych.

Wiedeń. (Tel. od wł. koresp.).

Tutejsze poselstwo zaprzecza pogłoskom o wybuchu rewolucji komunistycznej w Bułgarii.

Bułgaria planuje napad na Jugosławię.

Konferencja komitadżich bułgarskich, albańskich i tureckich.

Paryż. (AW).

W związku z informacją o planach agresywnych Bułgarii wobec Jugosławji podaje w dalszym ciągu „Matin”, że odbył się już w tej sprawie cały szereg narad zainteresowanych czynników bułgarskich.

Dziennik zwraca uwagę na zachowanie się rządu bułgarskiego, który korzystając z tego, że obecnie w Anglii przyszli do steru sympatycy Bułgarii, miał wypracować program aktywny polityczno-wojskowy przeciw Jugosławji.

Niedawno odbyła się w Drama u króla narada

obrony narodowej, w której wziął udział przywódca komitadżi, Aleksandrow. Bezpośrednio potem zwołano w Valonie posiedzenie bułgarskich, tureckich i albańskich komitadżich dla bezpośredniego omówienia akcji przeciw Jugosławji.

W związku z tem również i w Wiedniu odbyły się konferencje pomiędzy przedstawicielami bułgarskich komitadżi, „związkiem budzących się Węgier” oraz przywódcami band albańskich. Wszystkie te narady miały na celu uzgodnienie wspólnej akcji tych czynników.

Tajne instrukcje komunistyczne.

Londyn. (Tel. od wł. kor.).

„Times” otrzymał depezę, że w Plewnie przychwycono tajny cyrkularz z datą jeszcze 15 stycznia, nalecający wszystkim „jaczekom” komunistycznym w Bułgarii podjąć czynną politykę partyjną, skoro tylko okoliczności na to pozwolą. Jeśli władza rządowa jest zbyt czujna i surowa, komuniści mają występować jako „partja pracy”. Gdyby i to było niemożliwe, powinni połączyć się z socjalną demokracją a w szczególności z partją radykalną i pracować nad rozbięciem stronnictw burżuazyjnych.

Wizyta Cziczczina u Mussoliniego.

Rzym. (AW).

W tutejszych kołach politycznych omawiana jest wizyta Cziczczina u Mussoliniego, którą ten zamierza złożyć premierowi włoskiemu po ratyfikacji włosko-rosyjskiego traktatu handlowego.

Złote i srebrne monety w Bolszewji.

Londyn. (AW).

„Daily Herald” donosi z Moskwy, że rząd sowiecki postanowił podjąć wybijanie monet złotych, srebrnych i brązowych na podobnych zasadach, jak przed wojną.

Konkordat Rumunii z Watykanem

Bukareszt. (AW).

Urzędowo donoszą, że w połowie marca rozpoczyna się rokowania między Rumunią a Stolicą Apostolską w sprawie zawarcia konkordatu. Ze strony rumuńskiej rokowania prowadzić będzie minister wyznań Banu, ze strony zaś Stolicy Apostolskiej nuncjusz Monsignore Dolci. Miejscem rokowań będzie Bukareszt.

Straszna katastrofa kolejowa.

Wiedeń. (AW).

Jak donoszą z Zagrzebia, w pobliżu Sunji nastąpiła katastrofa kolejowa. Wiozący rekrutów pociąg wypadł z szyn, co pociągnęło za sobą całkowite rozbicie się jedenastu wagonów kolejowych.

Według dotychczasowych informacji, straty w ludziach wynoszą kilku zabitych i 17 osób ciężko rannych.

Orkan w Stanach Zjednoczonych.

Londyn. (AW).

Jak donoszą z Ontarro, okolice tamtejsze nawiedziła burza, która przybierała chwilami charakter gwałtownego orkanu. Ulice miast i wsi, nad którymi szalał orkan, są całkowicie zalane wodą.

Wskutek wielkiej powodzi, jaka nastąpiła w okolicach nawiedzonych, komunikacja uległa zupełnej przerwie.

Rozkład partji liberalnej w Anglii.

Londyn. (AW).

Tutejsze pisma donoszą o rozłamie w partji liberalnej. Stoi to w związku z poważniejszymi różnicami poglądów w łonie partji, które w ostatnich czasach wystąpiły silnie na jaw.

Dobrze poinformowane pisma zapewniają, że rozkład liberalów postępuje szybkim krokiem. Przewidywane jest, że część liberalów przyłączy się już w krótkim czasie do obecnej partji rządowej, a część do konserwatystów.

Komuniści planowali wysadzenie gmachów rząd. w Niemczech

Lipsk. (AW).

Policeja tutejsza ujęła długo poszukiwanego komunistę Bergmanna, który planował wysadzenie w nowym gmachu sądu krajowego. Uprzednio schwytano jego towarzyszy.

Przy ich aresztowaniu wyszło na jaw, iż równocześnie z zamachem na sąd w Lipsku planowano zamach na sąd krajowy w Dreźnie oraz na pociąg „D” Lipsk—Halle.

Kontrola nad rozbrojeniem Niemiec.

Zastąpienie Komisji przez delegację techniczną.

Kontrolę przeprowadzać będzie Liga Narodów?

Londyn. (AW).

Według informacji „Daily Telegraphu” ograniczenie kontroli wojskowej w Niemczech przeprowadzone ma być w dwóch etapach. Komisja przedewszystkiem zostanie zastąpiona przez małą delegację tech-

niczną, której zadaniem będzie stwierdzanie rozbrojenia Niemiec w poszczególnych rodzajach broni.

Po zakończeniu tego zadania byłoby dopiero możliwe przekazanie Lidze Narodów kontroli nad rozbrojeniem Niemiec i demilitaryzacją Nadrenji.

Samochód pędzony węglem drzewnym.

Kwestja, czy nie zbyt prędko wyczerpią się utajone w ziemi zapasy nafty, pojawiała się nieraz na porządku dziennym. Zazwyczaj takim alarmującym powodem zastanawiania się nad tem był fakt olbrzymiej produkcji benzyny, z której, nie licząc innych motorów, korzysta obecnie przeszło 12 milionów samochodów.

Znak zapytania na ten temat musiał wysunąć się na porządek dzienny z konieczności, zwłaszcza w tych krajach, które przy wielkiem użyciu samochodów nie mają własnej nafty i benzyny i zdane są na łaskę i niełaskę dostaw zagranicznych, mogących nie dopisać w czasie wojny.

Praktycznym rezultatem tej troski o paliwo dla motorów samochodowych było we Francji w ostatnich czasach skonstruowanie samochodu, którego motor opalany jest gazem węglowym, otrzymywanym z węgla drzewnego. Dodajemy odrazu, że węgiel drzewny używany jest dla swej lekkości i taniości, atoli zastąpiony może być koksem lub węglem kamiennym.

Samochód, pędzony gazem węglowym, ni jego motor nie różni się ani zasadniczo, ani w ogólnym wyglądzie od dotychczasowych. Jedynie w tyle wozu ukryte jest palenisko z węglami drzewnymi, skąd otrzymany gaz dochodzi do motoru, umieszczonego jak zwykle na przelzie.

Opalanie samochodu jest cztery i pół razy tańsze od opalania benzyną, natomiast wydajność pod względem siły jest o 20 do 50 procent mniejsza przy nowym typie wozów. Po uwzględnieniu tej

straty można ocenić, że 20 kg. węgla spełniają pracę 13 do 14 litrów benzyny.

Konstruktorom tego paleniska węglowego jest albański chemik Imbert, zaś pierwsze wozy zbudowała znana firma samochodowa francuska Berliet. Odbyto

też już próby na znacznej przestrzeni.

Na razie wynalazek ten we Francji może mieć większe zastosowanie dla wozów ciężarowych, niż turystycznych, a to wskutek braku zorganizowanej tam produkcji i sprzedaży węgla drzewnego.

W Polsce, która ma własną naftę, sprawa ta jest mniej aktualną, obojętną, obojętną również interesom.

Sensacyjny proces w Moskwie.

Falszercz, szynkarz i handlarz żywym towarem został wysokim dygnitarzem sowieckim i jeszcze lepiej kradł.

Moskwa, 23 lutego.

Dnia 27 lutego w Moskwie rozpocznie się proces znanego działacza politycznego i finansowego, b. szefa rządu republiki Dalekiego Wschodu, a ostatnio dyrektora banku przemysłowego w Moskwie — Tobelsona-Kranoszeziokowa. Osobnik ten, mając za sobą jak najbardziej skandaliczną przeszłość — falszercza, defraudanta, szynkarza, handlarza żywym towarem, a także kilka wyroków sądowych, tem niemniej był przez bolszewików wysunięty na stanowisko szefa rządu republiki Dalekiego Wschodu, a po zlikwidowaniu tej ostatniej przeniósł się do Moskwy, gdzie zajął jedno z naczelnich stanowisk w komisjach skarbu, a następnie został z ramienia rządu sowieckiego dyrektorem banku przemysłowego.

Na tem stanowisku pędził on życie niezwykle hulastocznie, nawet jak na dygnitarza sowieckiego i nie zadawał sobie ołbrzymią pensją i tamtymami dyrektora banku popełnił szereg nadużyć i defraudacji

cyj powierzonych mu sum rządowych i prywatnych. Między innymi roztrwonił on znaczną część brylantów koronnych, powierzonych mu przez rząd sowiecki w celu wyeksportowania zagranicę dla sprzedaży w Amsterdamie. Najbliższym jego pomocnikiem i pośrednikiem przy wszystkich tych aferach był brat jego — Jakób Tobelson, który pośredniczył między potężnym dygnitarzem sowieckim, a rozmaitymi aferzystami z pod ciemnej gwiazdy, płacącymi sobie „prowizje” za udzielanie niezwykle zyskownych dostaw, koncesyj i t. p.

Obaj bracia Tobelson zostali aresztowani jesienią roku ubiegłego, gdyż wykryła się afera sprzedaży brylantów koronnych, co naraziło Rosję na nieobliczalne straty.

Proces oczekiwany jest w Moskwie z natężoną uwagą i niechybnie będzie obfitować w sensacyjne rewelacje.

